

BISERIC'A si SCÓL'A.

Fóia bisericésca, scolastica, literara si economica.

Iese odata in septemana: *DUMINEC'A.*

<p>PRETIULU ABONAMENTULUI.</p> <p>Pentru Austro-Ungari'a: Pe unu annu 5 fl.—cr., pe 1/2 annu 2 fl. 50 cr. Pentru Romani'a si strainetate: Pe unu annu 14 fr., pe jumetate annu 7 franci.</p>	<p>PRETIULU INSERTIUNILORU:</p> <p>Pentru publicatiunile de trei ori ce contienu cam 150 cuvinte 3 fl.; pana la 200 cuvinte 4 fl.; si mai sus 5 fl. v. a.</p>	<p>Correspondentiele sè se adreseze Redactiunei „BISERIC'A si SCÓL'A.“ Èr banii de prenumeratiune la TIPOGRAFIA DIECESANA in ARAD.</p>
---	--	--

Preotulu cá sentinela a bisericeii si conducetorin alu poporului.

Dupa doctrin'a evangheliei si a bisericeii preotulu este unu organu instituitu de Mantuitorulu Christosu si de biserica, a pastorii si a conduce intréga viéti'a si desvoltarea poporului pre tóte terenele vietii si desvoltării sale si prin acésta a representá si activá in modu vediutu missiunea regala a Mantuitorului Christos pre pamentu.

Activitatea preotului cá pastoriu si conducetorin alu poporului este indreptata in urmatóarele doue directiuni, si anume:

- a) a aperá poporulu de ori ce influentie stricatióse, de ori ce dusimanu esternu seau internu, si
- b) a-i dá tóte ingrijirile spirituale trebuintióse, cá sè se póta desvoltá in spiritu crestinescu pre tóte terenele vietii pana la celu mai inaltu gradu possibulu de perfectiune crestinesca.

In ambe aceste directiuni preotulu lucréza cu succesu numai atunci, daca este o sentinela neadormita a bisericeii in sinulu poporului, unu organu, carele nencetatu priveghéza asupra modulu de gandire si actiune alu credintiosiloru, unu omu, carele vede, si scie tot ce se intêmpla in sinulu poporului, si carele nencetatu cugeta, si lucréza cu puterea darului, cu carele este investitu, si in spiritu missiunei, carea i-este incredintiata la delaturarea relelor din poporu si la promovarea desvoltării in modu repede si succesu.

Detorinti'a preotului de a priveghiá si a fi sentinela neadormita a bisericeii in mijloculu poporului emanéza din natur'a institutiunei preotiesci, si din necesitatea preotului de a cunósce poporulu seu, cá astfelu cunoscêndu-lu se-i póta dá chran'a spirituala trebuintiósa si se-lu póta conduce in spiritu crestinescu. „Priveghiatu in tóta vremea rogându-ve.“¹⁾ „Luati dara aminte de voi

si de tóta turm'a, intru carea Duchulu sântu v'apusu pre voi Episcopi, cá se pasceti biserice'a lui Ddieu, carea o-au cascigatu cu sângele seu.“²⁾

Pentru cá priveghiarea preotului asupra modulu de gandire alu credintiosiloru se fia succésa, si se fia de adeverata valóre pastorala, trebuie se intrunésca urmatóarele calitáti si anume:

a) priveghiarea preotului se fia generala, adeca sè se estinda asupra tuturor credintiosiloru, fara privire la stare, seau etate, — cá astfelu se cunósca, se scie se indrepteze, si povetiuiésca pre toti prin doctrin'a evangheliei si prin o conscientiósa aplicare a mijlóceloru bisericeii;

b) priveghiarea se fia impreunata cu intie-leptiune, preotulu se privegheze asupra modulu de gandire si viétia alu credintiosiloru sei numai cu intentiunea de a conlucrá la delaturarea vitieloru si la promovarea virtutiloru;

c) priveghiarea se fia continua si nentre-rupta, si urmarita cu tóta perseveranti'a, deórece si in acele casuri, in cari succede a-se introduce o ordine si unu modu de viétia adeveratu crestinesca, credintiosii nencetatu sunt espusi la diferite ispite, cari ii-potu conduce la vitie, si la abaterere dela viéti'a crestinesca; si in fine

d) priveghiarea se fia impreunata cu nobletia, si adeca credintiosii se véda, si sè se convinga din tot ceea ce lucréza preotulu in acésta directiune, ca densulu lucréza numai condusu de a face binele si a conlucrá, cá credintiosii prin insusirea unui modu de viétia crestinesca se póta dobêndí fericirea lor vremelnica si vecinica.

Scopulu, pre carele lu-urmaresce preotulu prin priveghiare este a cunósce agrulu celu sântu alu Domnului: poporulu credintiosu, si anume starea si capacitatea lui de desvoltare pre tóte terenele vietii, — cá astfelu cunoscêndu-lu se-i póta dá chran'a si ingrijirile spi-

¹⁾ Luc'a c. 21, v. 35.

²⁾ Fapt. Apostol. 20, 28.

rituale trebuințose, se-lu p^ota pastorii si conduce, avnd de basa realitatea, starea factica a poporului si trebuințiele lui pentru o desvoltare repede si succ^{sa}.

Priveghierea preotului se estinde in urmat^{rele} directiuni, si anume a cun^oce:

a) starea religi^osa-morala a poporului, precum se gasesce ea factice dimpreuna cu imprejur^{arile} si factorii, cari o au produs;

b) gradulu si capacitatea desvolt^{arii} intelectuale;

c) starea, in carea se gasesce famili'a si vi^{ti}'a familiara in comuna;

d) starea, in carea se gasesce vi^{ti}'a sociala si s^{em}tiulu pentru vi^{ti}'a publica biserice^{sa}-nationala;

e) daca in comuna domnesce bunastare, seau seracia si cauzele loru;

f) doctrinele stangace ale poporului, virtutile si vitiele;

g) in fine a cun^oce pre toti, pre cei buni si pre cei rei, pre bogati si pre seraci, pre teneri si betrani, dimpreuna cu aplec^{arile} loru individuale si starea si dispusetiunea loru psihica intelectuala-morala.

Ac^{sta} priveghiere a preotului si ac^{sta} cuno^{sc}intia a popurului este actiunea cea mai grea si mai anevoi^osa a preotului. De aceea dice s. Gregoriu din Nazianz: „greut^{ati} mari int^{em}pina pastorulu celu bunu, carele voiesce se cun^oca sufletele incredintiate pastoririi lui, c^o se-le p^ota conduce dup^a l^{eg}ile adeveratei pastorale a pastorului nostru celui bunu Isus Christos. ³⁾

Indemnulu pentru priveghiere este greutatea respunderii, pre carea o-a luatu preotulu inaintea lui Ddieu si a ^omenilor si iubirea facia de poporu; ^{er} mijl^ocele, prin carea eserc^{za} preotulu ac^{sta} supraveghiere suntu urmat^{rele}:

a) o atentiune si observare nentrerupta a vietii si desvolt^{arii} poporului, in t^ote casurile de conveniri oficiale si private, si in t^ote afacerile si lucrurile lui, si

b) unu interesu adeveratu parintescu facia de vi^{ti}'a si desvoltarea poporului, impreunatu cu afabilitate d^{em}na in contactulu cu credintiosii.

„Pastoriulu celu bunu, carele este chiamatu de Ddieu si de ^omeni a pastorii turm'a lui Christos face totu ceea ce i-sta prin putintia, c^o se cun^oca c^{at} mai bine oile sale, c^o astfeliu cunoscendu-le pre t^ote se-le p^ota strig^a pre nume. ⁴⁾

Sub conceptulu a „pastorii“ intielegemu, precum am aretat mai sus, a aper^a sufletele incredintiate pastoririi n^{ost}re de ori ce influentie stricati^ose si a le d^a t^ote ingrijirile spirituale trebuințose, c^o

se se p^ota desvolt^a pana la celu mai inaltu gradu posibilu de perfectiune crestinesca.

In conceptulu „pastoriu,“ si respective conductoriu alu poporului deosebim deci doue m^omente principale si anume: unulu negativu, carele consiste: intru a-aper^a poporulu de influentiele stricati^ose, de dusimanii esterni si interni, ^{er} alu doilea intru: a d^a poporului t^ote ingrijirile spirituale trebuințose in t^ote imprejur^{arile} vietii spre a-se pot^e desvolt^a cu succesu in spiritu crestinescu prin o activare nimerita a mijl^oceloru bisericei: a doctrinei, cultulu si disciplinei conform trebuințieloru si st^{arii} factice, in carea se gasesce poporulu pre t^ote terenele vietii.

De unde urm^{za}, ca bas a sigura pentru o nimerita vi^{ti}a si activitate pastorală este priveghierea studiulu nentreruptu alu vietii poporului, ^{er} mijloculu unicu nimeritu consiste in capacitatea si zelulu de a imbin^a trebuințiele poporului cu doctrina evangheliei si cu rezultatele staverite prin desvoltarea istorica a bisericei, c^o astfeliu se pot^e d^a poporului chran'a spirituala, corespondiet^oria si trebuințiosa pentru o desvoltare sigura si succ^{sa}.

Intru pastorirea si conducerea poporului preotulu represent^{za}, si activ^{za} in modu vediutu missiunea regala a Mantuitoriulu Christosu pre pamentu cu greomentulu respunderii consciintiei sale oficiale si juramentulu seu preotiescu inaintea lui Dumnedieu si a ^omenilor pentru tot ceea ce lucr^{za}.

C^o pastoriu preotulu este organu vediutu si activu alu imperat^{iei} lui Dumnedieu pre pamentu.

Succesulu intru punerea in aplicare a acestei forme de activitate pastorală depinde dela credintia preotului in divinitatea institutiunei preotiesci, dela iubirea preotului facia de chiamarea s'a si facia de poporulu incredintiatu pastoririi lui si dela capacitatea s'a spirituala-morala de a imbin^a realitatea vietii si gradulu de desvoltare alu popurului cu doctrin'a evangheliei si asiediemintele bisericei cu trebuințiele poporului spre scopulu de a-se face pre sene adeveratu mijlocitoriu intre omu si Ddieu, — astfeliu c^o prin credintia, prin iubirea s'a si prin tactulu si intieptiunea s'a se p^ota afl^a chei'a, cu carea se deschida mintea si inim'a credintiosilor pentru primirea cuv^{entulu} lui Dumnedieu, — c^o acest'a, cuv^{entulu} lui Dumnedieu, se-le stepan^{esca} modulu loru de gandire si actiune.

Preotulu este sentinela a bisericei, si pastoriu si conductoriu alu poporului, — daca nentreruptu privegh^{za} asupra st^{arii} si vietii lui, daca nentreruptu cugeta, semte, staruiesce, si lucr^{za} la inaintarea si promovarea intereseloru lui in spiritu crestinescu.

Asupra modulu cum, vom vorbⁱ in unu ciclu de articli urmatori.

Augustin Hamsea.

³⁾ Orat. I.

⁴⁾ Cyril alu Alexandriei in espl. evang. lui Ioan c. VII. c. II.

Adresa de felicitare.

Damele romane din Arad au transmis Escelentiloru Loru, Dloru Archiepiscopi si Metropolitii Miron Romanulu si Ioanu Vancea si Presantitiloru Dni Episcopi Ioanu Me-tianu si V. Mihályi urmatóri'a adresa de felicitare :

Eseel. Vóstra etc.

Consciinti'a nóstra de mame romane si greuta-tea respunderei ce o portámu in inimile nóstre facia de Dumnedieu si posteritate de a cresce odraslele viitóriului in spiritulu santei nóstre religiiuni strabune si in spiritulu, pre carele 'lu reclama individualita-tea si desvoltarea nóstra nationala, — ni impune san-t'a detorintia, cá se Ve multiamimu caldurosu Inalt Pré Santiei Vóstre pentru atitudinea démna si nime-ritulu modu, in carele a-Ti interpretatu la 9 Martie a. c. in cas'a magnatiloru simtiemintele, de cari este condusa biserica si poporulu romanu intru educatiu-nea viitóreloru sale generatiuni.

Se trairi Inalt Pré Santi'a Vóstra ani multi, fericiti !

Dumnedieu se binecuvinte cu darurile sale cele bogate directiunea crestinésca si nationala, in carea a-Ti aperatu drepturile nealienabile ale familiei ro-mane intru crescerea filoru ei.

Arad, Martie 1891.

Letiti'a Oncu, Hermin'a Lazaru, Hermin'a Maniu, Petro-nel'a Cornea, Livi'a Vuia, Mariór'a Puticiu, Aureli'a Pe-tranu, Mari'a Popoviciu, Octavi'a Stolojanu, Ved. Emili'a Popoviciu, Nin'a Miculescu Szabo, Iuli'a Boesianu de Ro-xin, Rosali'a Telescu, Ved. Elis'a Stanescu, Iulian'a Bo-sianu m. Pinter, An'a Petco n. Siandor, An'a Dogariu, Iuli'a Dogariu, Barbar'a Antonescu, Rhea Silvi'a Ceontea, Mari'a Popoviciu, Ved. Emili'a Miclea, Elen'a Nicodino-viciu, Olivi'a Damianu n. Petco, An'a Truti'a, Mari'a Ni-córa, Emili'a Chicin, Mariór'a Pacu, Anna Barbu, Elis'a Olariu, Elen'a Moldovanu, Sofi'a Prodanoviciu, Mari'a He-resiu, Iulian'a Belu, An'a Stefu, Elen'a Olteanu, Silvi'a Plopu, Lucreti'a Tamasdanu, Ved. Zinc'a Puposiu, Hor-tense Suciu, Aureli'a Belesiu, Mari'a Purcariu.

La acésta adresa au respunsu :

Pré stimatei Dómne *Letiti'a Oncu* nascuta *Hodosiu*.

Sibiú, 26. Martie nou 1891.

Pré stimata Dómna !

Misicatu adêncu de simtiemintele nobile ale da-meloru nóstre romane din Arad, care prin adres'a, ce o primíu adi, revenira cu multa caldura asupra momenteloru dilei de 9 Martie a. c. — grabescu a le tramite tuturoru multiamit'a mea cordiala si a Ve rogá in specialu, se binevoiti a fi interpretele sen-timenteloru mele de gratitudine si de stima, ce i le pastrezn, implorându binecuvântarea cerésca preste tóte întreprinderile loru salutarii. — Alu Dvóstre sin-ceru stimatoriu *Miron Romanulu*, m. p.

Dómnei Pré stimate

Letiti'a Oncu nascuta *Hodosiu* in Arad.

Bucuratu-m'am de sentiemintele crestinesci cu-prinse in scrisórea sosita in 26 Martie 1891 si sub-scrisa de cele 42 mame romane din Arad, cari avura

bunetatea de a se ocupá cu cele petrecute in sie-dinti'a Casei Magnatiloru din 9 Martie 1891. — A-deveratu cá pre mamele le atinge in prim'a linia curentulu, care se sileste a alterá dispusetiunile cele mai sante a le Providentiei, când si acolo unde nu ocure nici un'a necesitate, vré se stramute ordinea a-siediata pre temeliele cele mai stabile ale naturei, cá intru educatiunea baietiloru de 3—6 ani se cla-désca alta temelia cu totulu artificiala. — Multu va aterná inse de la virtutea crestinésca a mameloru se voiésca a se ingrigi cu zelu ferbinte, si a steruí cu devotamentu luminatu, ca nascutii lor si de aci in-colo se póta fi crescuti sub impressiuni crestinesci, si cu tóte legaturele pretioése ale vietii de familia strinsi intru iubire catra ai lor. — Dorescu cununei stimulate a matróneloru din Arad, cá si mai departe intru de aceste se caute si se afle mangaere ; éra prisosinti'a daruriloru ceresci se le fia de ajutoriu intr'acésta chiamare santa. Cu respectulu cuvenitu am remasu — Lugosiú, 29/17 Martie 1891. — *Victor Mihályi*, m. p. Episcopulu Lugosiului.

Pré Santiei Sale, parintelui Episcopu alu Ara-dului Ioan Metian i-au inmanuat damele romane de aici adres'a de felicitare reprodusa mai sus prin o deputatiune compusa din dómnele: Rhea Silvi'a Ceontea, Silvi'a Plopu si Mariór'a Pu-tici.

Pré Santi'a S'a primindu adres'a multiemi de-putatiunii dameloru romane pentru caldur'a si zelulu doveditu de nou si cu acésta ocaziune facia de caus'a santa a educatiunii generatiuniloru binevoitórie si im-plorá binecuvântarea Ceriului asupra acestei sante cause.

Cuvențarea

P. S. Sale Dlui episcopu Dr. V. Mihályi, fie-nuta in cas'a magnatiloru Ungariei in siedinti'a dela 9 Martie a. c. in cestiunea asileloru de copii.

(Continuare si fine.)

Dara cumcá nu intr'o cestiune deschisa in pri-privinti'a càrei'a se póte luá pusetiune, ori a nu se luá, — ci in privinti'a unui'a dintre cele mai sante drepturi si obligamintu, cum este tocmai cá parintii prin grije se-si scutéscu baietii de 3—6 ani de pri-mejdiile, ce i-ar putea ajunge, si se-i ajute pre acei'a intru desvoltarea loru poporala, intelectuala si mo-rala; — cumcá in privinti'a unui astfelu de obliga-mêntu, dictatu de catra insasi natur'a, intr'acestu proiectu de lege presumptiunea se asiadia astfelu, cá si cum parintii cáta-i tiér'a unгурésca nu si-ar scuti copii, si nu si-ar ingriji de desvoltarea loru corporala, intelectuala si morala: acést'a taie in omenie si este vatematoriu. — De cumva se dice, cá tocmai de aceea a fost constrinsu guvernulu a propune acestu proiectu de lege, tocmai de aceea este silitu a obligá pre parinti, se-si trimita baietii in asile infantile, de nu cumva dovedescu, cá i-si implinescu obligamintele

dictate de natura : acést'a însémna presumptiunea a-o pune in modu, cá si cum parintii nu si-ar implini obligamintele loru naturale, cea ce aievea ca este vatematoriu.

De sub greotatea unei asemenea acuse, cá adeca parinti nu i-si grijescu baietii, nimenea nu va putea usior se scape, de óre-ce pre temeiuu acestei legi presumptiunea de dreptu sta pre langa aceea, ca nu isi grijescu baietii : deci nu acuatoriulu, care imputa o cauza atâtu de grava, ci maic'a este datóre a dovedí contrariulu.

Cumca ce felu de injurie se ascunde in punerea acést'a a presumptiunei, aceea nu voiescu a-o descrie mai pre largu. Ajunga-mi a produce aceea singura imprejurare, ca pana-cându de-o-parte nascutulu ori-si caroru conjugi in sensulu legei se presume de legitimu, si parintii acésta o potu deplin legitimá cu estrasulu din matricul'a botezatorulu in modu cá acela, cât daca i-ar plesni cuiva in minte a afirmá contrariulu, elu este datoru a dovedí cu dovedí legale inaintea judecatoriulu, ca baiatulu respectivei mame nu este legitimu, pana atunci de alta parte prin legea acést'a durere ! daca cineva aru porni acus'a, ca mam'a aceea nu-si grijescu baiatulu, deja nu elu acuatoriulu este datoru a dovedí, ci presumptiunea militeaza pre langa acuatoriulu, si biat'a acusatata este obligata a se legitimá ca dieu ! dênsa isi grigesce baiatulu, si inca cu ce felu de dovedí ? Caci de esemplu atestatu, ce l-aru estradá parochulu in acelu intielesu, ca cutare mama isi grijescu pruncii ei, unu astfelu de atestatu estradatu de catra conducatoriulu parintescu si judecatoriulu competentu alu consciintiei popóreloru crestine, legea nu-lu admite cá dovada competenta ; ba cu privintia la gradinile de copii si la asilele infantile comunali ori ale statului, parochulu nici ca este din oficiu membru alu comisiunei de inspectiune, deci acolo nici ca se bucura de votu.

De aici urmeaza, ca parintii prin legea acést'a se constringu cu dovedí cu multu mai importante, mai circumstantiale si astfelu cu mai multe spese impreunate a dovedí inaintea aparatulu de inspectiune proveditu in §§. 23—26 ai proiectulu, cá ei pórtta grije de baietii loru, decâtu cu cari suntu capaci a dovedí inaintea judecatoriulu, cá prunculu loru este legitimu.

Dara acestu proiectu de lege, magnati ilusri ! avantajulu presumptiunei inca nici intru acela casu nu este aplecatu a-lu asigurá pre partea parintiloru, daca acesti'a de regula amasuratu chemarei loru petrecu acasa, si asia mai bine se ingrijescu de baietii de cât chiaru de lumin'a ochiloru proprii. Cine nu ar scí, magnati ilusri ! ce locu importantu cuprinde in Ungari'a pre terenulu econmiei nationale tocmai industri'a de casa ? Cine nu ar scí, câte mame de familie isi provedu tóta famili'a cu albe tiesute acasa cu ostenél'a proprie ? Câte mame de familie isi imbraca pre ai sei cu tiesature trainice, corespundietóre si adese de valóre artistica !

Cumcà intr'astfelu de tiara, intru astfelu de imprejurári mam'a, carea atât'a ostenesce in folosu aloru sei, inca osebitu se fie obligata a se legitimá, cá i-si grijescu baietii de 3—6 ani : acést'a, magnati ilusri ! dupa preceperea mea este o pretensiune marginisie cu asia o sicanare preputóre, de carea a mântuí publiculu contribuentu pentru acést'a inalta casa a magnailoru ar fi o problema vrednica de consideratiune, carea ar provocá si gratitudine.

In urm'a acestor'a, de óre-ce acestu proiectu de lege doresce se vindece preste totu in generalu unu reu, care nu se ivesce preste totu, vrea se-lu vindece cu unu remediulu drasticu, pentru-cà contra-naturei, care destrama legatur'a de familie : — de óre-ce acestu proiectu de lege sub mulct'a de bani impune parintiloru sil'a de a-si trimite baietii la asile infantile, macaru de i-ar si grijí pre acei'a acasa dupa recerintia, si presumtiunea de dreptu o statoresce astfelu, cá si cum parintii nu si-ar grijii baietii ; — prin urmare intru procurarea dovediloru le impune o procedura cu mai multe spese impreunata, deátu cu carea potu se dovedésca legitimitatea prunciloru loru : eu nu potu se partinescu acestu proiectu de lege, si ve rogu, magnati ilusri ! indurati-ve a denegá acestui'a consensulu vostru.

University Library

Ioan Rusu,

parochu emeritu, protopresviteru titularu, si directoru emeritu alu institutulu pedagogicu-teologicu din Arad.

Luni'a trecuta la 10 óre sear'a in urm'a unui morbu greu si indelungatu si dupa ce a fost impartesitu cu santele taine, a fost chiamatu de Domnulu la Sene venerabilulu nostru in Christos frate Ioan Rusu, parochu emeritu, protopresv. tit. si directoru emeritu alu institutulu pedagogicu-teologicu din Aradu.

S'a stinsu de nou o viétia de omu, carea a portat cu vrednicia crucea Domnului o jumetate de seclu.

Reposatulu Ioan Rusu s'a nascut la 26 Octomvre 1816 in Banat-Comlosiu, comitatulu Torontalu. Studiele gimnasiale le-a facut reposatulu in Arad, Holt-Mezö-Vasiarheiu si in Dobritieniu ; ér cele teologice in Arad si Vêrsietiu. Dupa absolvarea studioloru teologice se casatori cu Mari'a, fiic'a fericitulu intru aducere aminte preotu Petru Ionescu din Semlacu, comitatulu Aradului. Dupa ce primí chirotoni'a intru preotu fu instituitu la anul 1840 de capelanu in Semlacu, in care calitate functionà pana la anulu 1850, când fû numitu de catechetu la institutulu nostru preparandialu din Arad, ér la anulu 1862 fû numitu si de parochu alu Aradului. La anulu 1876 dupa ce institutulu preparandialu se imbinà cu institutulu teologicu densulu fû numitu directoru pro-

visoriu alu ambelor institute, in care calitate functionà pana la 15 Februaru 1882, când trecù in binemeritatu statu de pensiune.

Timpulu din urma alu vietii sale reposatulu l'a petrecutu retrasu. Cu tôte acestea mórtea densului ne-a strepus pre toti in unu profundu doliu.

Ne întrebàm de caus'a acestui doliu, si nu putem aflá altu nimeritu respunsu, decât acel'a, ca omulu acest'a pana când a fost in servitiulu bisericeii si natiunei si-a implinit detorinti'a. A facut totu ceea ce i-a stat prin potintia cu zelu si iubire catra chiamarea s'a preotiésca si invetiatorésca ér in betranetiele sale representá trecutul unei vietii si activitãti între grele imprejurãri ale vietii nóstre bisericesci-nationale.

Deprinsu si aplecatu spre studiu inca din junetia in intregu decursulu vietii sale totu timpulu liberu, de care a dispus l'a folosit spre studiu, — ocupandu-se cu predilectiune cu studiulu santei scripturi si cu alu istoriei bisericeii si cu filosofii.

Cá preotu in Semlacu si cá parochu in Arad reposatulu s'a distins prin frumósele sale predici pastorale, prin blandetia si smerenia, prin iubire facia de chiamare si iubire facia de poporu, prin iubire facia de bisericã si natiune. Predicele reposatului eserceau o deosebita influentia asupra ascultatorilor, — deórece prin rostulu seu vorbea de regula doctrin'a evangheliei si desvoltarea istorica a bisericeii.

Cá catechetu si profesoru alu preperandiei densulu se destingea prin zelu si activitate si cu deosebire prin o iubire adeveratu parintésca facia de elevi.

Aceste calitãti l'au facut de o potriva iubitu si stimatu atãt de poporu, cât si de superioritatea bisericeia si in genere de toti barbatii nostri de valóre.

Remasitiile pamentesci ale defunctului s'au depusu spre odichna eterna Mercuri'a trecuta. Servitiulu funebru a fost oficiat in biserice'a catedrala din Aradu in presentia Pré Santiei Sale, parintelui Episcopu Ioan Metianu si a unui numerosu publicu prin parintele protopresviteru Moise Boesianu, asistatu de 11 preoti si ierodiaconulu Dr. Traian Puticiu. Rugatiunea de deslegare o ceti Pré Santi'a s'a. Dupa rogatiunea de deslegare ieromonachulu Augustin Hamsea tienù o cuventare, in carea dete espressiune tributului de recunoscintia alu bisericeii facia de frumósele insusuri pastorale ale defunctului.

Pre reposatulu lu-deplange neconsolabil'a s'a sociia Mari'a nascuta Ionescu, fii sei: Gustav, jude la tribunalulu regescu din Nyiregyháza, Mihaiu, parochu in Monosturu, Iuliuconducetoriu la cartea funduara din Chisineu si Victor, preotu in Utvinu, mai departe nepotii sei Georgiu Lupsi'a si Victoru Mercea, precum si numerosi consãngeni, amici si cunoscuti. Lu-deplãnge comun'a bisericeia Aradu, precum si in genere biserice'a si natiunea, alu carei'a fiu credintiosu a fost in tot decursulu vietii sale.

Asociandu-ne si noi doliulu bisericeii depunemu o lacrima de durere pre mormentulu defunctului, — rogandu pre Dumnedieu cá sufletulu lui se-lu odichnésca cu dreptii, ér oseminteloru lui se-le fia tierin'a usióra.

In veci amintirea lui!

Scrietorii bisericesci orientali de rangulu prim din restimpulu de decadentia alu literatarii bisericesci.

Dela mijloculu secl. alu 5-lea incepënd si pana catra junetatea a 2-a a secl. alu 8-lea, când se incheie restimpulu patristicu, literatur'a bisericeia decade, atãt la resaritu cât si la apusu. Causile adeverate ale acestei decadentii au fost: discreditarea, apoi apunerea renumiteloru scóle teologice din Alexandria, Antiochi'a si Edes'a; tulburarile, controversile si calamitatile mari politice si bisericesci, ce au avutu locu atãt in orientu cât si in occidentu dela mijloculu secl. alu 5-lea inainte; emigrarea popóreloru mai vërtosu la apusu, ér la resaritu ivirea Mohamedanismului si cuceririle acestui'a. Tôte aceste cause principale pe lãnga altele secundare efectuira, cá la resaritu se incheie restimpulu patristicu pe timpulu sinodului alu 7-lea ecumenicu, cu celu din urma parinte bisericescu orientalu, Ioanu Damascenulu; ér la apusu ceva mai timpuriu, si anume la inceputulu secl. alu 7-lea, cu Grigorie celu mare, cá celu din urma parinte bisericescu occidentalu.

Cá reprezentanti de rangulu prim alu literatarii bisericesci din ultimulu ei restimpu patristicu se enumera la resaritu: autorulu necunoscutu alu càrtiloru ascrise lui Dionisie Areopagitulu, apoi Sofronie, patriarchulu Ierusalimului, Maxim confesorulu, Anastasiu Sinaitulu si Ioanu Damascenulu.

1. Cu ocasiunea unei conferintii ce s'a tienutu pe timpulu imperatului Iustinian I. (527—65) la Constantinopolea, disputãndu ortodocsii cu monofisitiu, cesti din urma aduserã si citarã in favórea lor mai multe locuri din scrierile „parintelui apostolescu Dionisie Areopagitulu“ (fapt. apost. c. 17, v. 34). De órece acum pentru prim'a data s'a facutu mentiune de aceste scrieri, ortodocsii au contestatu autenti'a lor, respundiëndu, cá parintii nu cunoscua astfeliu de scrieri, si prin urmare nici dënsii nu le pot considerã de autentice. Dar cu tôte aceste mai târdiu nime nu se indoiesce in autenti'a lor, nici la resaritu, nici la apusu. Ba chiar scurtu timpu dupa acést'a conferintia chiar ortodocsii citéza lucrãrile aceste literare ale lui Dionisie Areopagitulu, si astfeliu ajung ele in mare autoritate nu numai la resaritu, ci chiar si la apusu, unde se traducu in latinesce, prin ce se asigura importantia lor cea mare teologica, si in specialu ascetica si liturgica, pentru biserice'a intréga.

Se nasce acum întrebarea, cá cine si când

a compus scrierile aceste? Că nu le-a compus Dionisie Areopagitul, carele se amintesc în faptele apostolilor, și carele a fost contimporeanu cu apost. Paulu, și după tradițiune primul episcopu alu Ateinei, aceea e siguru, și mai pre sus de tota indoiel'a; de și excepționându indoielile ortodocsiloru din conferinți'a susatinsa, întregul evu mediu le-a privitu de autentice. Abia criticii din secl. al 15-lea și al 16-lea au recunoscutu neautenti'a lor, și au dovedit-o acésti'a din criterii interne și esterne. Unii dintre densii, sunt aplicati a crede că, de órece scrierile aceste abia la anul 533 se amintesc în conferinți'a, ținuta la Constantinopolea, pot fi compuse cam pe la finea secl. alu 5-lea, séu începutulu secl. alu 6-lea, de unu necunoscutu, carele se numesc pe sine Dionisie, și carele nici într'unu locu nu pretinde, că se fie consideratu că contimporeanu alu apostoliloru, și în specialu alu apostolului Paul, nici nu afirmă despre sine, că a fost primul episcopu alu Ateinei, nici nu 'și atribuie conumele de Areopagitul. Alți criticii sustienu, că ele s'au compus cam pe la mijloculu secl. alu 4-lea, din temeiu, că se afla locuri paralele din scrierile aceste, și la alți scrietori și părinți bisericesci din jumetatea a 2-a a secl. alu 4-lea. Suntu în urma critici, cari socotu, că Dionisie celu mare, carele a fost episcopu în Alexandri'a (247—265) este autorulu scrieriloru acestora, și că prin urmare ele sunt compuse cam pe la mijloculu secl. alu 3-lea. Acesti'a afirmă apoi, că Ieroteiu, pe carele 'l numesc Dionisie „ddieescu seu invetiatoriu“ nu e altulu decât Origen, carui'a din pietate și din stima adēnca îi da acestu nume figuratu, ce însemna „sântitu de Ddieu.“ — Partea cea mai mare și mai alēsa a criticiloru e de acea socotintia, că scrierile aceste sunt compuse, nu se pôte scî anume că de cine, dar după cuprinsulu și dispozițiunea lor judecând, de unu barbatu genialu, înzestratu cu o cultura înalta filosofica și teologica, carele a vietuitu la finea seclului alu 4-lea séu începutulu secl. alu 5-lea, și a cunoscutu bine sistemulu filosoficu alu Neoplatonismului.

Scrierile aceste de caracteru mistic-teosofic se compun din 4 tractate și 12 epistole. Celu dintâi tractatu e intitulatu „Περὶ τῶν Θεῶν ὀνομάτων“, adică despre numirile ddieesci. În acest'a se espun insusirile ddieesci și se însemna numirile cele mai potrivite pentru ființi'a, și calitatile lui Ddieu. În alu doilea „Περὶ τῆς μυστικῆς Θεολογίας“, despre teologi'a mistica, arata autoriulu că omulu numai luminatu cu lumina cerésca, la carea încă trebuesce se conlucre din partea s'a prin ascēsa, pôte se ajunga la o cunoscentia óre care mai acurata despre Ddieu. A trei'a carte Περὶ τῆς ἱεραρχίας οὐρανίου despre ierarchi'a cerésca, cuprinde doctrin'a despre ângeri, cari se impartu în 3 categorii, componendu-se fiecarea categorie din 3 cete. Cartea a 4-a Περὶ τῆς ἱεραρχίας ἐκκλησιαστικῆς“ despre ierarchi'a bisericesca, tractēza despre treptele ierarchice ale bisericeii, pre cari le

considera, că o imitare a treptelor ângeresci, și prin cari se mijlocesc sântirea ómeniloru înainte lui Ddieu, cu ajutoriulu lucrârilor ierarchice și ale s. sacrame. Că taine se enumera următoriele siase: botezulu, mirulu, cuminecatur'a, preoti'a, tunderēa monachiloru și ungerea séu binecuvēntarea mortiloru. La aceste tractate mai apartienu încă 12 epistole, adresate la tot atâția bărbați apostolesci. Suprascrierile acestoru epistole par a proveni din timpuri mai târdie.

(Va urmá.)

Dr. Tr. Puticiu.

Conferinți'a invetiatoriloru rom. gr. or. din protopresbiteratulu Aradului.

Conform decisiunei conferinției din ședinți'a de dte 14. Noemvre 1890., ținuta în Arad, s'a intrunitu invetiatorii rom. gr. or. de pe teritoriulu protopresbiteralulu alu Aradului în a dóu'a ședinția din est anu, în 1/13 Aprilu în frumós'a comuna Nadlacu din comitatulu Cianadu.

Cu ocașiunea descrieri acestei conferinției în primul locu trebue se esprim în numele conferinției multiamita Comunei bisericesci și politice Nadlacu în generalu, ér fruntasiloru romani din aceea comuna în specialu pentru dispozițiunile — demne de tota laud'a — luate facia de conferinți'a nóstra, și pentru interesulu viu manifestatu în tot decursulu petrecērii nóstre în acēsta comuna.

Duminea sér'a cu trenulu de 7 óre am sositu invetiatorii la gara din Nadlacu unde am fost întâmpinati de esmisulu corpului invetiatorescu Romulu Tauceanu cu unu bine ati venitu. Ocupand trasurile comunei politice cari ne-au asteptatu, am percursu calea pana în comuna, unde înainte școlēi din centru am fost întâmpinati de parintele parochu Vincentiu Marcoviciu de primariulu Chicinu și notariulu Russu în fruntea antistiei comunale, de corpulu invetiatorescu gr. or. rom. precum și de corpulu invetiatorescu dela școlēle comunale. — Bucuri'a și simpatia reoglindata pe fetiele tuturoru, ne-a facutu fórte dulci putinele mominte petrecute în sal'a comunei bisericesci cu scopu de a ne cunósce.

În decursulu acestoru mominte neuitate am fost impartiti și respective invitati în conacu la fruntasii comunei, imprasciandu-ne cu dorulu de a ne revedé Luni diminēti'a conform programei în Sft'a biserica, asistandu la chemarea Duchului Șfantu. — La órele 9 s'a deschisu ședinți'a conferinției — prin președintele I. Efticiu — la care au luat parte invetiatorii din tóte comunele tractului afara de Micalaca și Sambateni, precum și sus amintitii fruntasi ai comunei, cari au luat parte — că onoratori — sub durat'a întregēi conferinției manifestand celu mai viu interesu facia de agēnde pertractate.

După cetirea și autenticea protocolului ședin-

tiei premerse conferința a salutat prin telegrama pe bunul protopopu și inspectoru Moise Bocsianu, din incidentulu onomastice a 67-a, apoi a purcesu in corpore la scôl'a invetiatoriului Samsonu Lugosianu pentru a ascultá metodulu prelegerei. — Aci apoi am nimerit-o, am avutu fericirea a vedea nu ceva maestrutu ci unu metodu naturalu cascigatu dupa o revolutiune scolara de 25 ani. Dupa discut'a si luarea resolutiunei asupra prelegerei audite, presiedintele a inchis siedinti'a exauriendu-se program'a ante-meridiana.

La ór'a 1 ne-am intrunitu in sal'a comunei bisericesci cu scopu de a petrece amédiadiulu inpreuna, asociati si de sus amintitii fruntasi ai comunei. Cu acésta ocasiune s'a tienutu si mai multe toaste dintre cari celu dantaiu de Dlu presiedinte alu reuniunei districtuali Teodor Ceontea pentru viati'a si sanatatea marelui protegetoriu alu scóleloru, invetiatoriloru si alu tuturor institutiunilor culturale romane a Inaltu Pré Santitului Domnu Episcopu Ioanu Metianu, si altele pentru primitori si óspeti.

Dupa amédiadi la ór'a 4 s'a redeschisu siedinti'a, cu care ocasiune s'a constatatú ca invetiatorii cari s'au insinuatú benevolu cu ocasiunea siedintiei premerse cu disertatiuni, nu s'au prezentatu afara de Iosif Moldovanu invetiatoriu din Arad care a disertatu despre „Istori'a in scól'a poporala“, ce a fost ascultata cu viaa interesare. — Aceste si alte multe agende interne resolvindu-se, conferința s'a terminat.

Tot cu acést'a ocasiune s'a chochiamatu si tienutu sub presiedinti'a Dlui Teodor Ceontea presiedintele reuniunei districtuali si profesoru preparandialu, siedinti'a Directiunei reuniunei districtuali, in care s'a luatu concluse in meritulu reporteloru functionariloru si asupra programei reuniunei generali tienende in Arad in Joi'a prima dupa Stele Pasci.

Acesta este sada regulamentulu generalu emanatu de Consistoriulu si Sinodulu eparhialu din Arad, ér fruptulu se va vedea. — Credinti'a nóstra e tare, ca condusi pe cãi de acestea, scurt'a nu o va trage nici corpulu invetiatorescu care prin intruniri de aceste se va otieli; nici poporulu care in form'a acést'a va progresá; nici forurile nóstre cari cu unu astfelu de poporu se va mandri.

Arad, in 17/5. Aprilie 1891.

Unu invetiatoriu.

Nr. 33./1291

Convocare.

In conformitate cu dispositiunile existente, convocãmu prin acést'a la adunarea generala a reuniunei districtuali pre toti fratii invetiatori din inspectoratele venerabilului consistoriu aradanu, ce se afla in drépt'a Muresiului. Adunarea generala se va tiené la Arãdu Joi si Vineri dupa santele Pasci dela órele 9—12 a. m. si si 3—6 d. am. in sal'a seminariului die-

cesanu, de dupre cum se va aret'a in program'a staverinda.

Din siedinti'a biuroului tienuta in opidulu Nadlacu la 1/13 Aprilie a. c.

Aradu 7/19 Aprilie 1891.

Teodoru Ceontea *m. p.*
presiedinte.

Nicolau Stefu *m. p.*
secretariu I.

D I V E R S E.

* *Deputatu preotiescu* pentru sinodulu eparhialu aradanu s'a alesu in cerculu Banat-Comlosiului parintele protopresviteru Paulu Miulescu.

* *Academí'a romana* si-a serbat jubileulu de 25 de ani in 1/13 Aprile a. c. prin o siedintia festiva, presidiata de M. S. Regele Carol I. In numerulu viitoriu vom incepe a publicá memorabilele discursuri, rostite cu acésta ocasiune.

* *Conchiemare.* Conform §. 3. alu Regulamentulu pentru reuniuni si conferintie si a conclusului adunarei generale din 9 Septemvre an trecutú se conchiama prin acést'a prim'a adunare generala a despartimentulu B-Comlosiu, a Reuniunei invetiatoriloru gr. or. rom. din dieces'a Aradului; ce se va tienea Marti si Mercuri in 24. si 25. Aprilie, in septeman'a luminata, in Checi'a-Romana, conform urmatoriului

Program: Siedinti'a I-a in 24. Aprilie órele a. m. 1. Deschiderea adunarei la órele 10 a. m. 2. Cetirea repórteloru biurului reuniunei. 3. Desbaterea proiectulu de regulamentu alu afaceriloru interne ale despartimentulu, elaboratu de comisiunea organizátore, si censuratu de birou. — Siedinti'a II-a in 24. Aprilie órele p. m. 4. Prelegere practica cu clas'a II-a a scólei de fete, despre „Creiarea lumei si zidirea angeriloru“, propusa de Dsiór'a Iulia Prohab. 5. Prelegere practica cu cl. II. a scólei de baieti „Israiliteni in Egipt“, propusa de Dl. invetiatoru Iuliu Barbulescu. 6. Dupa demiterea eleviloru, observari asupra metodulu. 7. Cestiunea ortografiei in scólele primarie, cá tema libera, inse obligátore pentru toti membrii. — Siedinti'a III-a in 25 Aprilie órele a. m. 8. Cetirea repórteloru comisiuniloru censurátore. 9. Prelegere practica cu cl. IV-a a scólei de fete din istorie, „Taierea capulu S. Ioan“ ér din chatechis, a treia incheietura a simvolulu credintiei,“ propusa de Dsiór'a invetiátore Iulia Prohab. 10. Prelegere practica cu cl. VI. a scólei de baieti „despre biseric'a ortodocsa“ propusa de Dlu invetiatoru I. Barbulescu. 11. Dupa demiterea eleviloru, observari asupra metodulu. 12. Desvoltarea simtiului moral in tinerime“, cá tema libera, obligátore pentru toti membrii. 13. Observari asupra regulamentulu pentru reuniuni si conferintie, votatu in modu provisoru de ven. sinodu eparhialu. 14. Esmiterea unei delegatiuni la adunarea generala din Arad. Din siedinti'a biurului reuniunei, tienuta in B-Comlosiu la 18. Martie 1891. — Iuliu Vuia, vice-presiedele reuniunei. Petru Baran, notar.

* *Conchiemare.* Pe bas'a §-lui 3 din Regulamentulu pentru reuniuni si conferintie invetiatoresci, si

conform concludului luat in adunarea generala tinuta in Belintiu la 18/30 Octomvre 1890. — prin acésta se convóca adunarea generala a „Despartimentului cercualu Belintiu“ pe Joi dupa Stele Pasci in septeman'a luminata, in localitatea scólei rom. gr. or. din Belintiu pe langa urmatoriu

Program: 1. La 8 óre a. m. asistare in corpore la chiemarea Duchului Sant. 2. Prelegere din Religione incependu cu elevii din clas'a I. pana inclusive VI. clasa. 3. Critica asupra prelegerii tinúte. 4. Censurarea si eventualminte aprobarea Regulamentului pentru afacerile interne, elaboratu de biroulu despartimentului. 5. Cetirea disertatiunilor insinuate respective vre-o prelegere practica insinuata cu 8 dile mai nainte. 6. Reportulu casariului. 7. Reportulu bibliotecariului. 8. Deciderea locului si timpului precum si compunerea programei pentru procsim'a adunare generala. 9. Diferite propuneri. 10. La 8 óre sér'a corulu vocalu din Belintiu sub conducerea Dlui invetiatoriu Constantin Pava va concertá in favorulu despartimentului si alu Reuniunei invetiatoresci districtuale. Aducendu-se acést'a la cunoscinti'a St. D. invetiatori, ba fiind chiar in interesulu lor propriu, sunt deci poftiti cu totii a luá parte la acést'a adunare caci la din contra adunarea va procede — facia de cei nepasatori, — conform §-lui 5. din Regulamentulu pentru reuniuni si conferintie invetiatoresci. Totodata cu acésta ocaziune sunt rogati a aduce si tacs'a anuala de 50 cr. pentru fondulu despartimentului. Chiseteu, 29. Martiu 1891. — Simeon Faur, vicepresedintele desp.

* *Pentru eternisarea memoriei lui Antoniu Mocsonyi de Foen* in lun'a lui Decemvrie 1890. s'a constituitu in Timisiór'a unu comitetu executivu cu scopulu, cá prin colecte a infintiá o fundatiune sub numele „Antoniu Mocsonyi de Foen“ — din a carei venite sè se creeze stipendii pentru tenerimea romana pe carier'a de meserii si industrie.

La infintiarea acestei fundatiuni au incurs pana acum urmatórele contribuiuri:

List'a Nr. 1. Colectatu prin Emanuilu Ungurianu advocatu in Timisiór'a au contribuitu: „Timisiana“ institutu de creditu si economii in Timisiór'a 100 fl. Emanuilu Ungurianu advocatu in Timisiór'a 40 fl., Teodoru Petcu parochu in Banloc 2 fl., Dimitrie Gerda economu in Chiseteu 12 fl., George Gerga econom in Belintiu 1 fl., Traianu Barzu asesoru referent consistorialu in Caransebesiu 5 fl., Costa Maniu industriasiu in Timisiór'a 5 fl. = 165 fl.

List'a Nr. 11. Colectantu dlu Dr. Sebastian Olariu protopopu in Faget, au contribuitu: Dr. Sebastian Olariu protopopu in Faget si Georgiu Popoviciu parochu in Clicioba câte 2 fl., Ioan Siudrisian parochu in Costeiu si Ioan Velovan parochu in Brazova câte 1 fl., Vasilie Matei paroch in Sintesci, Nicolae Barboni paroch in Tomesci, Porfiriu Petroviciu paroch in Furdea, Antoniu Angel parochu in Cosova, Romulus Raduloviciu parochu in Batesci, Filimon Titel paroch in Curtea, Eftimie Lapadus

parochu in Farasesci, Ioan Farasu paroch in Homosdia, Ioan Balint paroch in Tovergina si Georgiu Garbacea paroch in Branesci câte 50 cr. la olalta 11 fl.

List'a Nr. 20. Colectantu dlu Paulu Miulescu protopopu in Comlosiul-mare, au contribuitu: Paulu Miulescu protopopu, Nicolae Popoviciu docinte, George Balan paroch, Pavel Vacarescu paroch, Ioan Suciu notariu, Ludvig Schlesinger postariu si Mihai Pacatian capelan in Comlosiulu-mare câte 1 fl. la olalta 7 fl. (Va urmá.)

Concurs.

Conformu decisiunei Venerabilului Consistoriu gr. or. oradanu de dto 18. februarie Nr. 138. a. c. se escrie concursu pentru indeplinirea parochiei de III. clasa **Cabesci**, din protopresbiteratulu Beiusiului, cu terminu de alegere pe Dumineca **12/24. Maiu a. c.**

Recursele ajustate conformu prescrijeloru stat. org. si adresate Comitetului parochialu din Cabesci se se trimita subsemnatului protopresbiteru pana la 10/22 Maiu in Robogani.

Avendu recurenti si doritori de a ocupá acésta parochie a se presentá la s. biserica pana la diu'a alegerii spre a-si aretá desteritatea in cele bisericesci.

Datu in siedinti'a comitetului parochialu gr. or. din comun'a Cabesci, tinuta la 24. Martie v. 1891.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: ELI'A MOG'A, m. p. protopresbiteru.

—□—

Pentru deplinirea definitiva a parochiei de clas'a I. din comun'a **Cenadulu-Sérbescu**, comitatulu Torontalului, protopresbiteralu B.-Comlosiului devenita vacanta, prin inctetarea din vietá a preotului de pia memoria Eli'a Telescu, — se escrie concursu cu terminu de **30 de dile dela prim'a publicare** in organulu oficiosu „Biseric'a si Scóla.“

Emolumintele sunt: un'a sesiune de pamentu aratoriu cl. II-a cu venitu curatu de 550 fl.

Birulu usuatu in acést'a comuna, computandu-se in bani 150 fl.

Stolele usuate dela functiunile obveninde 100 fl. v. a. — Venitulu totalu: 800 fl.

Dela recurenti se recere, cá recoursele loru — instruate cu atestatu de 8 clase si maturitate, cu testimoniu de cualificatiune pentru parochiile de clas'a prima, — si adresate comitetului parochialu din Cenadulu-Sérbescu, se-le trimita Préonoratului Domnu Paul Miulescu, protopresbiteru in N.-Kómlós, pana cu 8 dile nainte de alegere, avënd competentii a-se presentá in St'a biserica din Cenadulu-Sérbescu, spre a-si aretá desteritatea in oratori'a bis. si cantarile rituali.

Se obsérva inse, cá veduvei si orfaniloru remasi li compete $\frac{1}{2}$ din tot venitul parochialu, pe unu anu intregu, computându dela diu'a mortii defunctului preotu, conform §-lui 8 din regulamentu.

Dat din siedinti'a comitetului parochialu, din Cenadulu-Sérbescu, tinuta la 10. Martiu st. v. 1891.

Lazar Nicolasiu, m. p.
presiedinte.

Georgiu Minisianu, m. p.
inv. cá not. alu comit. par.

In contielegere cu mine: PAUL MIULESCU, m. p. protopresbiteru.

—□—